תת"ע 1992/03/16 – גמאל נסיראת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1992-03-16 מדינת ישראל נ' נסיראת גמאל
תיק חיצוני: 50250754665

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	גמאל נסיראת
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

<u>החלטה</u>

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 24.3.16 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב לגביו נמסרה הודעת אי שימוש, בניגוד לתקנה 308(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,200₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שנתיים.

המבקש נשפט בהיעדרו לאחר שהוזמן כדין לדיון בעצם מסירת ההזמנה לדין וכתב אישום לידיו, אך לא התייצב.

<u>טיעוני הצדדים</u>

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון מכיוון שלא ידע מתי המשפט שלו. כמו כן, טען כי השוטר שתפס אותו אמר לו כי אם הוא יביא אישור לארגז המשאית, הוא יבטל את ההזמנה לבית המשפט.

לבקשה צורפו תצהיר המבקש, העתק חשבונית מס על קניית ארגז למשאית מיום 6.9.15, העתק מאישור יצרן מורשה מטעם משרד התחבורה מיום 26.1.16 והעתק מרישיון הרכב.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש הוזמן כדין למועד הדיון בעניינו, אך לא התייצב. מעבר לכך טענה כי לא ברור בפני מי המבקש הציג את המסמך המצוין בבקשה.

<u>דיון והכרעה</u>

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא הציג עילה טובה לאי התייצבותו. נפסק לא אחת, כי טעות או בלבול אינם עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, וכך באו לידי ביטוי הדברים בהלכה הפסוקה:

"השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו" (מתוך רע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פד' לט' (3) 279, עמוד 280).

בע"פ 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) חזר בית המשפט העליון והבהיר: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט."

ב. עיוות דין

בנוגע לעיוות דין, מהמסמכים שצורפו לבקשה עולה כי המבקש פעל לתיקון הליקויים לאחר שקיבל את הרכב חזרה. המסמך שצירף שכותרתו "אישור יצרן מורשה מטעם משרד התחבורה" הינו מתאריך 26.1.16, ואילו המבקש נתפס נוהג ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש בתאריך 21.12.15.

יצוין כי המבקש לא צירף לבקשתו העתק מהודעת איסור השימוש.

יתר על כן, העונש שנגזר על המבקש הינו עונש סביר ומקובל לעבירה אותה ביצע, כשעונש הפסילה שהוטל עליו, הוא עונש המינימום הקבוע לעבירה זו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נמצא אפוא, גם לגופו של עניין, כי לא ייגרם למבקש כל עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

על יסוד האמור לעיל, הבקשה נדחית.

3

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©